

Sandra de Weijze is een verrassend veelzijdige beeldend kunstenaar. Ze schildert, tekent, schrijft, dicht, geeft workshops en lezingen en maakt prentenboeken. Op een intuïtieve, zoekende manier maakt ze prachtige dingen. "Ik wil het niet teveel invullen, want dingen zijn nooit eenduidig." In haar kinderboeken ontstaat een poëtische, surreële wereld, waarin alles mogelijk is en sympathieke dieren herkenbare emoties hebben.

Een hamstertje tekent een krokodil

Sandra de Weijze (1967) is net terug uit Italië waar vriend en filmmaker Hans Richter was uitgenodigd voor een festival met *De kat van Oblomow*, een animatiefilm waarvoor ze meewerkte aan de achtergronden. Haar atelier aan de Bredeweg is overweldigend licht en ruim. Een wand hangt vol met de originele prenten uit haar boeken en die personages creëren er een warme familiekiejessfeer. Sandra de Weijze studeerde af aan de Academie voor Beeldende Vorming en de lerarenopleiding tekenen en kunstgeschiedenis. Nu schildert, tekent en schrijft ze, geeft schilderlessen aan kinderen, doet kunstprojecten voor de Rode Loper op School, maar geeft ook lezingen over kunst en poëziewerkshops voor volwassenen. En ondertussen maakte ze inmiddels al vier prentenboeken. "Het lijkt veel en dat is het ook wel, maar ik neem echt de tijd voor mijn beeldende werk. Ik werk het liefst 'geblinddoekt.' Ik wil niet weten waar het over gaat, laat het ontstaan. Uiteindelijk trek ik dan iets flinterduns uit de abstractie. Daarin zit het thema dat zich al die tijd al in mijn achterhoofd bevond."

Krokodil

De Weijze maakte vooral vrij werk, schilderijen en tekeningen waarmee ze exposeerde. En opeens was daar een eerste kinderboekje *Het verhaal van de koning, of Het meisje en de nacht* (1998), waarin een meisje een koning speelt die zich ver-

veelt en die gezelschap krijgt. "Ik kreeg behoefte aan taal in mijn werk. Voor mij betekent dat structuur, duidelijkheid. Tijdens het schilderen ontstond er een meisje. En ik had een associatief beeld van dozen. Dat werd een verkleedkist en daarbij het spel met rollen." In 2002 volgde *Meneer Krokodil*, een subtiel getekend verhaal, waarin een verlegen en verliefde krokodil met zijn hoed danst. Hij is zo aambaar, dat iedereen wel als een blok voor hem moet vallen. "Dat boek had al meer een verhaallijn, maar de tekening, het beeld, blijft de basis." Typografie en bladspiegel doet De Weijze zelf, de tekst is geïntegreerd in het beeld. Meneer Krokodil werd in het Frans en zelfs het Chinees vertaald.

Het uit 2003 daterende *De Rand van de Hemel* is filosofischer, complexer. De prenten zijn prachtig, spectaculair en vol symboliek. Elke tekening is een schilderij op zich dat uitnodigt tot lang kijken en nadenken. "Ik houd van de magie, het onderzoek, het openen. En dat in een prentenboek stoppen. Ik wil ouders en kinderen bereiken die in zo'n verhaal willen stappen en op reis willen gaan. Het maakt mij niet uit of ze aan het eind van het boek precies mijn verhaal hebben gelezen of dat ze allerlei herinneringen hebben opgedaan. Ik wil het doelbewust niet teveel invullen, want dingen zijn nooit eenduidig. Niets is zoals het is. Het leidt tot de vraag of het iets niets is, of het niets

iets. En uit die vage brij ontstaat toch iets, waarin ik een verhaal wil brengen zonder de openheid op te geven." De Weijze speelt met de grens van werkelijkheid en fantasie. Maar wellicht zijn in die fantasie grotere waarheden te vinden dan in menig realistisch verhaal.

Artis

In Artis geeft ze teken- en schilderlessen aan kinderen. "Dat is zo leuk! Ze zijn zo open en enthousiast. En ja, de dieren. In mijn boeken zijn dieren vooral personages, figuren met menselijke emoties. Voor kinderen is die scheidslijn niet zo scherp. Ze vragen je gewoon: Welk dier zou jij willen zijn? Mij vinden ze vaak een hamstertje", lacht De Weijze. "Ik weet niet zo goed

krokodil is het donker," grinnikt ze. "Ik werd wel aan het denken gezet door iemands vraag: Hoezo is het daar donker? Het is een wit schilderij." In *Krokodil is bang* (2006) ligt meneer Krokodil 's nachts onder zijn deken te sidderen van angst voor Monster. Maar is dat Monster er wel? Het krokodillenvrouwtje staat stukken relaxter in het leven, en geniet met schitterende ogen van het avontuur.

Vulpen

"Ik werk op de grens van beeldende kunst en literatuur. Ik schilder, teken, werk met ecoline, aquarel, acrylverf. Ook veel met vulpen, gewoon van de Hema. Met vulpen kun je zoveel. Platte, dunne, dikke lijnen. Rafelig, puntig, vlekken, schraal. Dat wil ik ook met andere materialen, de mogelijkheden uitrekken." Haar kleurgebruik is subtiel en vaak semi-transparant. "Je moet er doorheen kunnen kijken. Ik houd niet van stelligheid en dat uit zich in ijheid, transparantie." Zelf bewondert ze Cy Twombly ("hij gebruikt veel mythologie, schildert abstract, in zijn werk schrijft hij met het materiaal"), Jackson Pollock, David Hockney ("schildert figuratiever, maar wat hij met zijn materiaal doet, die ruimtelijkheid!") en Louise Bourgeois, die in haar werk veel uit psychologie en symboliek put. Van de kinderboekenschrijvers noemt ze Hélène Riff, Janosch, Roald Dahl en Quentin Blake, Wim Hofman en Arnold

Lobel. "Ik houd van speelsheid, humor. En van het integreren van tekst in beelden." Als kind hield ze zelf erg van schilderachtige sprookjesboeken, eindeloos verkleed en heksje spelen op zolder. "Met een vriendinnetje maakte ik boekjes, tekeningetjes. Haar ouders hadden een huis vol kunst aan de muur. Dat was een wereld die mij trok. Het is een openstaan voor poëzie, en die kan overal in zitten. Ik geloof dat daar de basis voor mijn keuze voor het kunstenaarschap ligt."

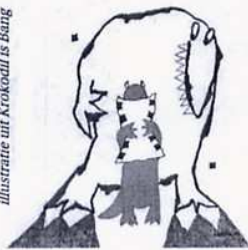
Olifantje

Met Hans Richter werkt ze aan een serie boekjes en filmpjes over een olifantje. Nu al huppelt het onweerstaanbaar lichtvoetig over haar website. "Artistiek moesten we naar elkaar toegroeien, maar Hans is een geweldig regisseur die uit mijn vaagheid meteen de thematiek distilleert. Het olifantje ontstond begin jaren '90 als een gezamenlijke schepping. De vraag is: moet er orde en kadering zijn, of mag je op onderzoek gaan en kijken wat op je pad komt. Dan kom je emoties tegen. Daarmee wil ik een verhaal bouwen."

Lot Lelieveld

In september-oktober 2007 zijn de originele prenten van *Krokodil is Bang* te zien in de Bibliotheek Oosterpark. www.sandradeweijze.nl en tijdens het Rode Loper Festival www.rodeloper.org

Illustratie uit *Krokodil is Bang*

waar de krokodil vandaan is gekomen. Toen ik nog veel vrij werk maakte, had ik eens een heel wit schilderij gemaakt. In lagen. In die lagen zaten krabbeltes en dingetjes, waarbij je dan heel erg de ruimte krijgt om zelf associaties te krijgen. Mijn associatie was: In de bek van de